

Und 5. okt. 1930

Lök heimspeki og góð

Einhversstaðar sá eg hafða eftir Gandhi hinum indverska þessa setningu: Dauðinn er uppsprettalífsins. Þetta er lök heimspeki, því að lifið er uppsprettalífsins. Dauðinn er ósigur lífsins. Að réttu lagi eignum vér að lifa hér vaxandi lifi, uns vér höfum safnað svo kröftum, að vér getum flutst til annars staðar, þar sem vér, við betri ástæður, ástundum að skilja náttúruna og taka þátt í hinu skapandi verki, einnig á þá leið, að vér getum veitt þeim hjálp, sem hér dvelja, og látið vora reynslu verða þeim að notum. — Einhver kann að segja, að það geri litlu upplifun um sé rétt eða rangað um þessi efnar, og stundum en jafnval með að að, sem það sé hin ráðandi skoðun, að á öllu öðru riði meir. En þó er þetta talsverður misskiln-

ingur. Á þeirri kenningu, að dauðinn sé uppsprettalífsins, byggjast t. d. trúarframkvæmdir hinna hræðilegu þöggja (thugs, frb. þöggs). Þeir hyggja sig vinna gyðjunni, sem þeir dýrka, þægt verk, með því að drepa sem flesta menn. Ástunda þeir að drepa þannig, að sá sem myrtur er, geti engu hljóði upp komið, og því mætti nefna þá þöggja (sbr. orðið þögn) hvað sem annars indverska orðið þögg þýðir. Bretar hafa látið sér mjög ant um að hnækka trúarflokki þessum, og munu flestir telja það vel farið.

3. okt.

Helgi Pjeturss.

Leiðréttning. Í smágreininni Snæbjarnarsaga, hafði misprentast draummaður fyrir draumamaður. H. P.

Vínus. líll. í ettrumum